

ДИФЕРЕНЦІАЦІЯ ПОНЯТЬ «УПРАВЛІНСЬКА КУЛЬТУРА» ТА «УПРАВЛІНСЬКА КОМПЕТЕНТНІСТЬ»

Шаполова В.В.

*Національний технічний університет
“Харківський політехнічний інститут”, м.Харків*

На сьогодні в Україні істотно зростають вимоги до кваліфікації та якості підготовки майбутніх фахівців. Без уявлення про рівень свого професіоналізму, без самовдосконалення та самоосвіти, без підвищення культурного рівня не можна стверджувати про наявність фахівців необхідних для успішного функціонування суспільства і держави.

Компетентність і професіоналізм є головними чинниками суб'єктної реалізації індивіда. При цьому регулюючим чинником професійного зростання та творчої активності людини є самосвідомість як досить сталий комплекс уявлень та суджень індивіда про самого себе, про вміння, навички і можливості особистості.

Необхідність розвитку управлінської компетентності у студентів зумовлена низкою причин: зміною традиційних ціннісних орієнтацій у суспільстві, що призвело до розуміння неможливості досягнення ефективних результатів виключно авторитарними методами; існуючі рівні та стандарти професійної підготовки суб'єктів управління не відображають сучасних вимог до їх майбутньої діяльності; особливими умовами функціонування керівників, які вимагаються від суб'єктів управління, є гнучке корегування управлінських рішень, здатність комплексно оцінювати ситуацію в обмеженому часовому та інформаційному просторі, висока відповідальність за результати власної управлінської діяльності.

Підготовка гуманітарних посадових осіб, таких фахівців високого професійного рівня, які здатні до об'єднання та проведення політики для загального благоустрою, приклад адміністративної культури у своїх кращих проявах. Традиція освічених людей, з широким колом інтересів є дуже давнім. Управлінську культуру можна уявити як сукупність типових для менеджера цінностей, норм, точок зору та ідей, які свідомо формують зразок його поведінки. Нові умови хазяйнування, підвищення освітнього рівня менеджерів дали привід для розвитку управлінської культури. Вона використовується як фактор підвищення конкурентоздатності, ефективності виробництва та управління організацією.

Диференціація зазначених понять є суттєвою, так само як і їхня роль у формуванні високопрофесійного фахівця.